

Мій біль - Афганістан

15 лютого – День вшанування учасників бойових дій на території інших держав та річниця виведення військ з Афганістану.

Відзначення цієї дати свідчить про глибоку повагу суспільства до людей, яким довелося в мирні роки нести нелегку службу в гарячих точках світу, де виконання військового обов'язку стало подвигом. Ми поважаємо мужність та героїзм воїнів, які пройшли через горнило Афганської війни, та їхніх побратимів, що виконували непросту місію миротворців у більш ніж двадцяти країнах світу, чим заслужили визнання і вдячність не лише своїх співвітчизників, а й інших народів. Ризикуючи найдорожчим – своїм життям, воїни-інтернаціоналісти, дотримуючись присяги, даної Батьківщині, стали гідним прикладом людської відданості, героїзму та мужності. Вони знають справжню ціну війни і миру та усвідомлюють власну відповідальність за долю прийдешніх поколінь. Вони стали взірцем патріотичного служіння Україні під час Революції Гідності, мужності і героїзму під час бойових дій на Сході країни. В глибокій шанобі схилиємо голови перед пам'яттю тих, хто загинув. Дякуємо тим, хто живе поруч з нами. Низький уклін вам, миротворці!

Учні нашої школи Головаш Олексій (7-В), Валент'єв Андрій (7-В), Пежемська Карина (7-Д), Єремакіна Віолетта (10-Б), Катихіна Вікторія (10-Б), Плотнікова Ганна (11-А), взяли участь в Обласному конкурсі творчих робіт «Мій біль – Афганістан» та відвідали виставку дитячого малюнку, яка проходить у ці дні лютого у Харківському обласному Палаці дитячої та юнацької творчості. А також прослухали лекцію про історію Афганістану та історію тієї жакливної війни.

Школа! Ми повернулися!

Хочете – вірте, а хочете – ні, але я рада, що карантин скінчився! Я скучила за своїм столом, за нашим кабінетом, за посиденьками в їдальні з подружками, за всім, що звикла вважати своїм у школі. Я зараз спокійна: навчання йде за планом, так, як воно й повинно бути. А чи сподобалося вам навчатися вдома? Про це я вирішила дізнатися у наших школярів та задавши їм кілька питань: Як організований процес дистанційного навчання у твоєму класі? Чого не вистачає, коли перебуваєш на онлайн-навчанні? Чи маєш побажання щодо вдосконалення дистанційного навчання?

Михня Альона, учениця 11-Б: -Під час дистанційного навчання я зрозуміла, що дуже сумую за друзями та вчителями. Я – одинадцятикласниця, і це мій останній рік у школі. Шкодную, що не вдалося сповна насолодитися шкільним життям. А ще, перебуваючи на самоізоляції, відчуваю, що дуже не вистачає спілкування. Це безпосередньо впливає і на якість навчання. Під час звичайних уроків у школі присутня така собі «здорова» конкуренція, є можливість подискутувати, і це дуже мотивує. Мені б хотілося більше інтерактиву та спілкування. Круто, коли вчителі проводять онлайн-уроки—це цікаво, а ще це створює ефект присутності у класі.

Соколова Маріна, учениця 6-В: Мені не сподобалося, що хтось сторонній може увійти в Zoom під час уроку та тролити дітей. Але згодом вчителі знайшли спосіб обмежити дії хейтерів завдяки технічним можливостям мережі.

Куцєпалова Поліна, учениця 6-В: -Мені подобається дистанційне навчання, адже це досить цікаво. Уроки у нас проходили на різних онлайн-платформах: Zoom, Google Classroom. Домашні завдання чи самостійні роботи ми виконуємо онлайн або робимо в зошиті, фотографуємо і надсилаємо вчителю.

Шакшин Артем, учень 11-Б: -Навчатися вдома – непогано, бо є більше вільного часу, можна довше поспати. Єдине, чого не вистачає – це спілкування з однокласниками, друзями, вчителями. Окрім навчання, я ще відвідую секцію із футболу, тому дуже суму-

Лейко Станіслав, учень 9-А: -Я вважаю, що дистанційне навчання організовано добре. Мені все подобається: є можливість вивчити новий матеріал, якщо щось незрозуміло – можна запитати у вчителя. Для мене це досить зручно, але все одно хочеться у школу.

Будь-які проблеми змушують нас ставати ефективнішими. Карантин відкрив багато нових можливостей для навчання. Наприклад, завдяки йому з'явилося дуже багато різноманітного освітнього контенту: відеоуроки, презентації, проекти. Учитель зараз виступає в ролі тьютора, орієнтує у різноманітні джерела інформації, допомагає вибрати якісний матеріал. Якби учні могли засвоювати уроки, просто переглянувши ролики у YouTube, без вчителя можна було би обійтися. Але вони не можуть. Хтось повинен пояснити їм матеріал, відповісти на їхні запитання, хтось має створити ситуацію, за якої увага учня до тої чи іншої інформації зростає. Крім того, доведено, що без учителя, без його голосу та авторитету, без емпатії, матеріал гірше засвоюється.

«Школа створює звичне для дітей безпечне середовище, місце, де вони можуть поговорити з дорослими, яким вони довіряють, поспілкуватися с однолітками «наживо», - зазначає шкільний психолог Наталія Георгіївна Алієва.

Що ж, друзі, сподіваємося, нам вдасться закінчити навчальний рік, перебуваючи в стінах рідної школи! Успіхів вам!

Безпека в інтернеті

Спілкуючись в соціальних мережах, дитина перебуває в так званій «ілюзії спальні» – це ілюзія, у якій перебувають не лише діти, але і дорослі. Перебуваючи фізично у безпеці, ми готові на більш ризиковані та відверті дії. Коли не дивишся своєму співрозмовнику очі-в-очі, може бути легше розповісти чи сказати йому те, що б не наважився сказати наживо. Це може бути як приватна інформація, так і образи. В Інтернеті ми починаємо довіряти набагато швидше, бо через доступність 24/7 є відчуття, що ми вже довго знайомі.

Для того, щоб користування соціальними мережами залишалось безпечними для дитини, слід дотримуватися основних правил:

- 1) долучати «в друзі» лише тих людей, кого дитина знає в реальному житті. Так само, як ми вчимо дітей не спілкуватися з незнайомцями на вулиці, так само варто їх вчити бути обережними з незнайомими і в он-лайні;
- 2) мати «закритий профіль» у соціальних мережах;
- 3) не відписувати у приватних повідомленнях незнайомим людям, які здаються їм підозрілими (іноземець, старший за віком, в профілі немає фотографій, тощо);
- 4) не боятися відхиляти заявки в друзі та видаляти (блокувати) тих людей, з якими дитина не бажає спілкуватись;
- 5) не публікувати, ніде не зазначати та не надсилати будь-кому особистим повідомленням свою приватну інформацію: домашня адреса, номер телефону, номер школи, де навчається та/або адреси позашкільних занять, логін та пароль від особистої сторінки;
- 6) не публікувати та не надсилати таку ж інформацію стосовно інших людей, особливо батьків, тощо;
- 7) не відмічати місцезнаходження (геолокацію) в місцях, де дитина живе, навчається та часто буває;
- 8) не надсилати свої інтимні фото у приватні повідомленнях ані тим, кого вже знає дитина, а ні тим, з ким вона познайомилася в Інтернеті. Та в жодному разі не публікувати такі фото у своєму профілі чи будь-якому іншому ресурсі.

Це тільки здається, що особисте листування залишається тільки між двома. Розміщене в Інтернеті вже ніколи не буде секретним чи повністю видаленим. Наприклад, дитина чи той, з ким вона спілкується, може втратити свій телефон/планшет, чи його можуть викрасти, зламати сторінку у соціальних мережах, після чого будь-що в особистому листуванні (повідомлення, фото, відео) стануть доступними великій кількості людей. Для того, щоб зрозуміти, якою інформацією не варто ділитися онлайн, існує так званий «Тест Білборда»: перед тим, як викладати щось в Інтернет, уявіть, що це висить на великому білборді біля школи і його усі бачать. Якщо думка про це викликає негативні емоції, то викладати таку інформацію/матеріали в Інтернет не варто.

Головне - смачно і корисно!

Ми у шкільній їдальні. Зараз пролунає дзвоник, і 300 учнів придуть снідати. Подивимося на сьогоднішнє меню. Воно вражає! 7 видів закусок, салатів зі свіжих та варених овочів, морква по-корейськи, олів'є, свіжа, квашена та тушкована капуста, огірки.... Три види перших страв, 11 других страв, у тому числі запечена курка, соте з баклажанів та хіт сезону – котлети по-київські! І все це гаряче, ароматне! Вареники, оладки, пироги, булочки... А ще апельсини, яблука свіжі та запечені з корицею та медом! Щоденне меню включає 38-40 позицій!

Споглядаючи всі ці смаколики, розмірковую: «Це я замовлю зараз, а це – на наступній перерві! Таліс, прощай! Як же встигають працівники їдальні нагодувати 1490 дітей смачно, швидко й недорого? Звісно, завдяки щоденній, важкій, але водночас і творчій праці шеф-кухара Ольги Олексіївни та її команди: Олени Володимирівни, Галини Вікторівни, Валентини Олександрівни, Ірини Олександрівни, Катерини Олександрівни та Алли Олександрівни. Крім того, забезпечити харчування школярів на рівні вимог сьогоднішнього дня дозволяє використання сучасного високоякісного обладнання. Нещодавно школою придбано нову сучасну лінію роздачі. Це ергономічне, функціональне і практичне обладнання. Лінія роздачі істотно скорочує процес обслуговування й полегшує роботу персоналу їдальні. Адміністрація школи приділяє велику увагу питанню організації шкільного харчування. Відповідальна за організацію харчування в школі заступник директора Пряхіна Олена Вікторівна каже: «Найважливішою умовою для підтримки здоров'я, високої працездатності і витривалості дитини є повноцінне, збалансоване харчування. Більшість часу діти проводять у школі, і повноцінно харчуватися вони повинні саме тут». «Зараз, мабуть, вже немає батьків, які б скаржилися, що їх дитина погано їсть чи не має апетиту, – каже директорка школи Білаш Яна Вікторівна, – харчування дуже подобається нашим учням, тому працівники їдальні стараються зробити страви ще краще і смачніше. Дитяча посмішка та порожня тарілка – головні докази того, що їдальня працює відмінно».

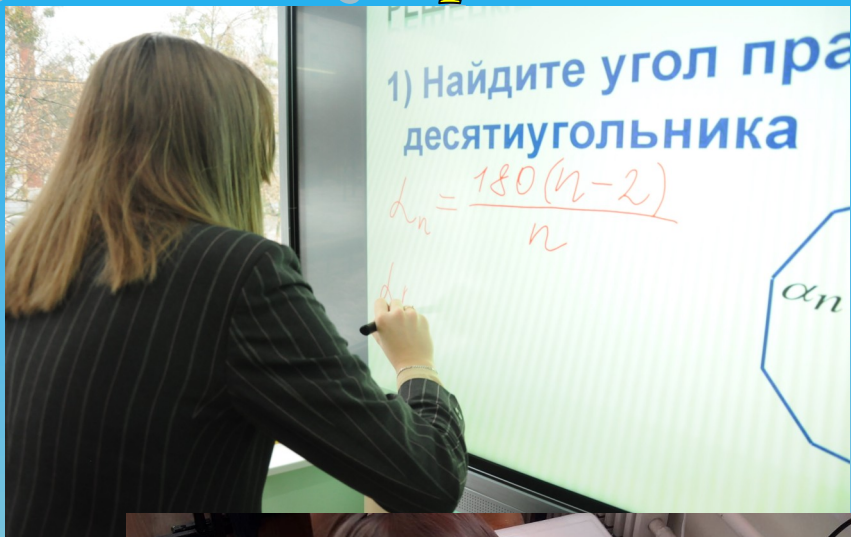

Новітні технології - школярам!

У цьому навчальному році були переобладнанні кабінети фізики, математики та початкової школи. Зокрема, в кабінеті фізики і математики були встановлені інтерактивні або мультимедійні дошки.

Як пояснила вчителька інформатики Яна Михайлівна Манскова: «Управління здійснюється дотиком руки або будь-яким непрозорим предметом. За допомогою інтерактивної дошки можна відкрити будь-який комп'ютерний додаток або веб-ресурс й демонструвати потрібну інформацію або ж малювати. Намальоване чи написане можливо зберегти у вигляді комп'ютерних файлів, роздрукувати, надіслати електронною поштою, навіть зберегти у вигляді Web-сторінок і розмістити їх в Інтернеті». А ще під час роботи з інтерактивною дошкою учень засвоює інформацію не тільки через аудіальний і візуальний канали сприйняття, але й через кінестетичний, що майже не використовується в сучасній педагогіці. Тому діти, які недоотримали інформації через цей канал, можуть інтуїтивно обирати найзручніший для себе спосіб сприйняття інформації при роботі з інтерактивною дошкою.

Учні школи щиро дякують за подарунок, з цим дивостолом стало ще цікавіше засвоювати матеріал! Навіть складна тема з астрономії стає вмиль простішою! Можна моделювати, малювати, дивитися мультики... Спробуйте!

До 30-річчя Незалежності України

Мрії про Україну

Я мрію, про те, що колись
Закінчиться страшна війна,
Що ті, хто за спокій моливсь,
Побачать, що буде весна.

Я мрію про те, що колись
Заквітнуть забуті сади,
І дім, що тепер похилився,
Наповнять дітей голоси.

Що зброї не буде в руці,
Що небо не буде ховатись
За хмари і сльози гіркі,
Бо всі тепер будуть сміятись.

Що мати зустрине знов сина,
Що ніжно пригорне дружина,
Що діти захоплять знецька
В обійми сміливого батька.

Я знаю, я вірю: так буде!
Прокинеться вдома солдат,
Про біль і страждання забуде,
Звучатиме з вікон: «Віват»!

Прошу тебе, любий солдате,
Цю мрію здійснить поможи,
Без тебе не зможем, Герою,
Вітчизну свою зберегти!

Ключко Марія, 10-А клас

*Єчкенко Вікторія 5-А
Чемпіонка міжнародних
змагань з тхеквондо*

*Євсюков Дмитро 11-Б
Кандидат в майстри
спорту України з
кікбоксингу*

*Філіппенко Ілларіон 5-А
Призер міжнародних
змагань з тхеквондо*

*Гнатовський Максим 8-Г
Срібний призер
чемпіонату України
з кікбоксингу*

Олімпійські резерви школи 53

*Масалітін Кирило 5-А
Чемпіон Харківської
області з тхеквондо*

Школа пишається своїми учнями, які досягають значних успіхів у спортивних змаганнях різних рівнів. Завдяки вам, молодшому поколінню, є з кого брати приклад. Ви надихаєте нас на перемоги!

*Котляров Богдан 5-А
Чемпіон Харківської
області з боксу*

*Черкай Ян 11-А
Чемпіон Європи з бально-
спортивних танців*

*Чайкіна Еліф 7-В
Призерка чемпіонату
України з фігурного
катання, Чемпіонка
Харківської області*

*Луговий Роман 6-А
Призер Харківської
області з кікбоксингу*

*Файзуліна Даріна 4-Г
Чемпіон Харківської
області, срібний призер
міжнародних змагань з
тхеквондо*

*Кращі баскетболісти
Рязанцев Руслан 8-Д та
Булавін Тимур 8-А*

*Колужний Єгор 7-В
Чемпіон Харківської
області з кікбоксингу*

*Соловійова Єкатерина 7-В
Чемпіонка Європи
з шорт-треку*

*Соловійова Єлизавета 5-Д
Чемпіонка Європи
з шорт-треку*

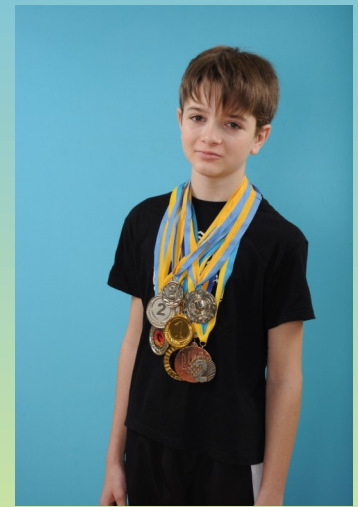
*Савченко Олександра 6-А
Чемпіонка Харківської
області з тхеквондо*

*Філіппенко Арсеній 4-Г
чемпіон Харківської
області, відкритих
змагань в Словачії та
Чехії з тхеквондо*

*Гуков Артем 7-Б
Срібний призер чемпіонау
України, учасник
чемпіонату Світу з під-
водного плавання. Член
юнацької збірної України*

*Семченко Тимур 8-А
Чемпіон України
з кікбоксингу*

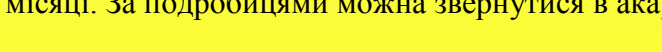
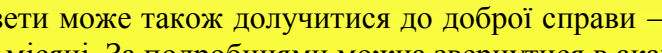
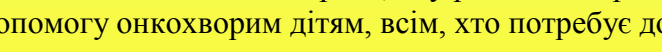
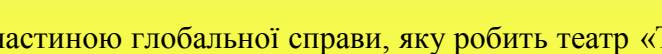
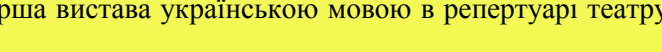
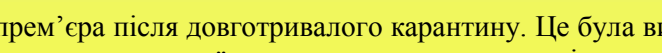
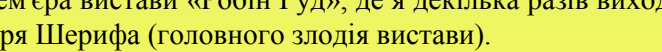
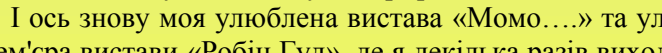
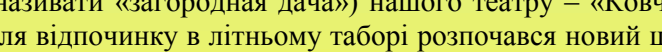
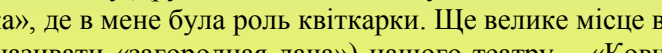
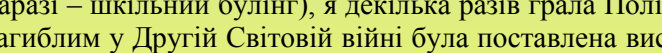
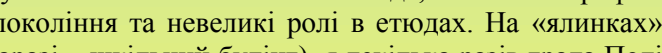
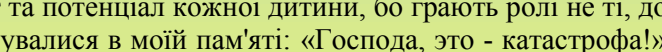
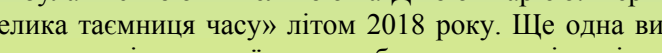
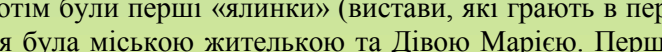
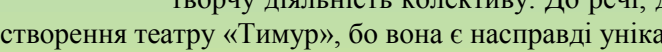
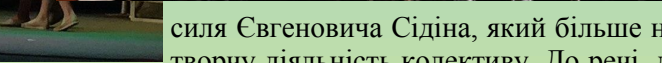
*Бондаренко Артем 11-А
Кращий баскетболіст
Харкова 2019 року*

Фото з урочистої лінійки на честь Дня фізичної культури та спорту 10 вересня 2020 року

Театральне життя Марії Богаєнко

Моє знайомство з театром дітей «Тимур» відбулося влітку 2017 року, коли я разом зі шкільним табором потрапила на їх виставу «Момо, або велика таємниця часу». Мене настільки вразила ця історія, що в мене виникло бажання стати частиною цього колективу. І ось вже в жовтні того року я вперше прийшла на заняття в Палац Культури Основ'янського району. Є багато відмінностей між зразковим театром дітей «Тимур» ім. В. Сідіна та іншими дитячими ансамблями нашого міста.

По-перше, вистави та їх теми зовсім не дитячі (особливо такі, як «Рони – дочка розбійника» та «Зелене знамя надії»), мета їх не розважити глядача, а змінити його, щоб із залу він пішов зовсім іншою людиною. По-друге, театр «Тимур» не виховує акторів, а намагається зробити з вихованців людей з великою літературою: з живим серцем, які думають в першу чергу про інших, а не про себе. «Поспішай творити добро» – головне гасло Василя Євгеновича Сідіна, який більше ніж 40 років тому розпочав творчу діяльність колективу. До речі, дуже прошу кожного читача

шкільної газети прочитати історію створення театру «Тимур», бо вона є насправді унікальною.

А з чого ж почалася моя історія? Моя перша роль – секретарка в етюді «Кружить», який був показаний 11 листопада на день народження театру. Потім були перші «ялиники» (вистави, які грають в період зимових канікул), де в інтермедії «Красуня та Чудовисько» я була міською жителькою та Дівою Марією. Перша роль у виставі - це роль Сірого Пана у виставі «Момо, або Велика таємниця часу» літом 2018 року. Ще одна визначна особливість театру «Тимур» - намагання розкрити талант та потенціал кожної дитини, бо грають ролі не ті, до кого краще відносяться, а всі. Перші слова, які назавжди закарбувалися в моїй пам'яті: «Господа, это - катастрофа!» Також в мене були ролі в аматорських «капустниках» нашого покоління та невеликі ролі в етюдах. На «ялинках» 2018-2019 року у виставі «Чудо» (тема якої є дуже актуальна наразі – шкільний булінг), я декілька разів грала Полі – матір одного з головних героїв. На День вшанування пам'яті загиблих у Другій Світовій війні була поставлена вистава «Зелене знамя надії, или Евангелие от Януша Корчака», де в мене була роль квіткарки. Ще велике місце в моєму серці займає літній табір (але його більше люблять називати «загородная дача») нашого театру – «Ковчег», де також часто були творчі вечори та різні активності. Після відпочинку в літньому таборі розпочався новий шкільний рік, а з новим навчальним роком – театральний сезон. І ось знову моя улюблена вистава «Момо...» та улюблена роль – Сірий Пан, викрадач часу. Ще 2020 року була прем'єра вистави «Робін Гуд», де я декілька разів виходила на сцену з роллю служниці Кетті та також була в ролі рицаря Шерифа (головного злодія вистави).

І нарешті 2021 року відбулася прем'єра після довготривалого карантину. Це була вистава «Еверест», сценарій якої насправді вражає. До речі, це перша вистава українською мовою в репертуарі театру. Цього разу я була в ролі фотографа та юриста звинувачення.

Для мене велика честь бути частиною глобальної справи, яку робить театр «Тимур». Частина грошей з вистав йде на благодійність, на допомогу онкохворим дітям, всім, хто потребує допомоги.

Кожен з читачів шкільної газети може також долучитися до доброї справи – придбати квиток на виставу, які відбудуться вже в цьому місяці. За подробицями можна звернутися в акаунт театру в Інстаграммі – @teatr_timur та на internetbilet.

Дякую кожному за увагу!